

અંધશ્રદ્ધાના મુળમાં આપણી અજ્ઞાનતા

--વદ્યભભાઈ ઈટાલીયા

પશ્ચીમના વીકસીત દેશો વૈજ્ઞાનિક શોધખોળો અને ટેકનોલોજીનો ઉપયોગ કરી, માનવજીવનને વધારે સુખસરગવહભર્યું બનાવે એવાં જીવનોપયોગી સાધનોનું સંશોધન કરી રહ્યા છે; જ્યારે આપણે એકવીસમી સદીમાં પણ મંત્ર-તંત્ર, ભૂત-પ્રેત, હોમ-હુવન અને મીથા કર્મકંડોમાં આપણે સમય, શક્તિ, બુદ્ધિ અને નાજીઓ બધું જ બરબાદ કરી રહ્યા છીએ.

પશ્ચીમના દેશો રોજ નવાં ‘યંત્રો’ બજારમાં મુકે છે અને આપણે રોજ નવાં ‘મંત્રો’ બજારમાં મુકીએ છીએ ! આપણે ત્યાં વીંધી ઉત્તરવાનો મંત્ર, સાપ ઉત્તરવાનો મંત્ર, કમળો ઉત્તરવાનો મંત્ર, મરહ-મોચ ઉત્તરવાનો મંત્ર, સફણ થવાનો મંત્ર, વશીકરણનો મંત્ર, વરસાદ લાવવાનો મંત્ર, ગૃહશાંતિ સ્થાપવાનો મંત્ર, પનોતી ટાળવાનો મંત્ર, સંતાન પ્રાપ્તી માટેનો મંત્ર, માણસનો કોઈ પણ રોગ મટાડી દેવાનો મંત્ર અને માણસને પતાવી દેવા સુધીનો મંત્ર પણ મળી રહે છે!

કોઈ હોકટર આપણા શરીરમાંથી બગડી ગયેલ કીણની કાઢી નાખે ત્યારે આપણને ચમત્કાર નથી લાગતો; પરંતુ કોઈ બાબો તેના હાથમાંથી કંકુ કે ભસ્મ કાઢે ત્યારે તે આપણને ચમત્કાર લાગે છે! મોબાઇલ ફોનનું એક બટન દબાવી અમેરિકામાં રહેતા આપણા સ્વજન સાથે આપણે વાત કરી શકીએ છીએ તે આપણને ચમત્કાર નથી લાગતો; પરંતુ કોઈ પાંખી અતીન્દ્રીય (ટેલીપથી) સંદેશા દ્વારા વાત કયાનો દંભ કરે ત્યારે એ આપણને ચમત્કાર લાગે છે! કોઈ ઓથ્રોપેડીક સર્જન આપણા ભાગી ગયેલાં હાઉકાને જોડી આપણને દોડતાં કરી આપે ત્યારે તે આપણને ચમત્કાર નથી લાગતો; પરંતુ કોઈ તાંત્રીક અભીમંત્રીત દોરો બાંધીને આપણને સાજ કરવાનો મીથા પ્રચાર કરે ત્યારે તે આપણને ચમત્કાર લાગે છે ! કમળાની રસી શોધનાર વીજાની આપણને ચમત્કારીક માણસ નથી લાગતો; કમળો મટાડવા માટે મંત્રેલા દાળીયા આપનારો ઢોંગી આપણને ચમત્કારીક માણસ લાગે છે!

આજે વૈજ્ઞાનિક યુગમાં પણ ચમત્કાર, પરકાયા પ્રવેશ, ડાકણ અને મેલીવીધાના નામે હજારો માણસોનું માનસીક, શારીરીક અને આધીક શોષણ થતું રહે છે. કુળદેવીને રીજવવાના નામે કેટલાંયે પશુઓ અને કુમળાં બાળકોના બલી ચહાવી દેવામાં આવે છે. વળગાડ, પ્રેતાત્મા અને ડાકણના નામે આપણા દેશમાં કેટલીય સ્ત્રીઓના ભોગ લેવામાં આવ્યા છે. દુનીયામાં ‘વળગાડ’ નામની કોઈ ચીજ અસ્તીતવમાં નથી; વળગાડ માત્ર એક માનસીક બીમારી છે. જગતમાંથી દુર કરવા જેવો કોઈ ‘વળગાડ’ હોય તો એ ‘અંધશ્રદ્ધા’નો વળગાડ છે. ભારતમાં અને જગતમાં આજે પણ હજારો ભૂતીયાં મકાનો ઉભાં છે જ્યાં કોઈ રહેનું નથી. ડૉ. અભ્રાહમ કોવુરે પપ વર્ષ સુધી અંધશ્રદ્ધાના ક્ષેત્રમાં ગઈન અધ્યયન કર્યું અને તેઓ દીવસો સુધી ભૂતીયાં મકાનોમાં રહ્યા છે. ડૉ.કોવુરે પોતાની છંદગીભરના અભ્યાસ પછી જહેર કર્યું છે કે, ‘ભૂતીયાં મકાનો અને ઉપદ્રવી આત્માઓના કીસ્માઓ માત્ર માણસની ભમજાઓ છે અને તે આપણી માનસીક નબળાઈનું પદશીન કરે છે.’

હજુ દસ દીવસ પહેલા ‘હુમ્મસનો સોની પરીવાર તાંત્રીકના રવાડે’ શીર્ષક હેઠળ અખભારોમાં ચોકાવનારા સમાચાર પ્રગટ થયા હતા. સોની પરીવાર પોતાને ત્યાં વારંવાર બની રહેલ ચોરીના બનાવોથી વ્યથીત હતો. પોતાની આ ચાલતી ‘પનોતી’ દુર કરવા તેમણે તાંત્રીક હનુમાનદાસ

તીવારીનો આશરો લીધો હતો. ‘ઘરમાં એક હાડકું દટાયેલું છે તે દુર કરવાની વીધી કરવાથી પનોતી ટળી જશો’ એવું તાંત્રીકે આશાસન સોનીપરીવારને આય્યું હતું. પહેશમાં રહેતા નવમા ઘોરણમાં અભ્યાસ કરતા બાળક રવીને બોલાવી, તેના પર કંઈક વીધી કરી, ઘરમાં ખોટેલા ખાડામાં રવીને ઉતારવામાં આવ્યો. ‘હાડકું ક્યાં દટાયું છે?’ એવા પ્રશ્નો રવીને પુછવામાં આવ્યા. પહેશમાં જ રહેતી રવીની માતાને પોતાના દીકરા પર કંઈક તાંત્રીક વીધી થઈ રહ્યો છે એવી જાણ થતાં તે ઘટના સ્થળે દોડી આવ્યાં. પોતાના દીકરા રવીને ઉડા ખાડામાં જોઈ, ‘રવીનો બલી ચડાવાઈ રહ્યો છે’ એવી તેની માતાએ બુમો પાડતાં આખું પ્રકરણ પ્રકાશમાં આવ્યું.

પોલીસના જણાવ્યા પ્રમાણો તાંત્રીકે આ પનોતી નીવારણનો વીધી કરવા માટે સોનીપરીવાર પાસેથી ૫૦૦૦ રૂપીયા એજવાન્સ લીધી હતા. બલીની વાતમાં તથ્ય હતું કે નહીં એ તો પોલીસ તપાસનો વીષય છે. રવી તો નહીં; પણ તેના ૫૦૦૦ રૂપીયા બલી ચડયા એ વાત પાકી! સુરત-ઉમરા પોલીસે આ તાંત્રીક સામે છેતરપીંડિનો ગુનો દાખલ કરી તેની ધરપકડ કરી છે. વીધી દ્વારા બીજાની આફત નીવારવા નીકળેલો તાંત્રીક પોતે જ આફતમાં આવી ગયો! મને ઘણીવાર લાગે છે કે, કેટલાક માણસો પોતાની તીજોરી ખુલ્લી રાખે છે અને પોતાનું દીમાગ સાવ બંધ રાખે છે!

જાત-ભાતના તાંત્રીકો, પાખંડીઓ, ઢોંગીઓ અને તકસાધુઓ ધર્મના ઓછા હેઠળ કુટી નીકળ્યા છે! કોઈ મંત્રેલું પાણી આપે છે, કોઈ મંત્રેલો પ્રસાદ આપે છે, કોઈ મંત્રેલું માંદળીયું કે તાવીજ આપે છે, તો કોઈ વળી ભભુતી આપે છે! દોરા-ધાગા અને મંત્ર-તંત્રાદી કરવામાં કેટલાંયે બીમાર બાળકોને સમયસર દાક્તરી સારવાર નહીં મળવાના કારણે આ દેશમાં મોતને ઘાટ ઉતારી દેવામાં આવે છે.

ગામડાંઓમાં આપણો જોયું છે, ભુવાઓ બીમાર માણસ કે ઢોરને સાજી કરવા માટેના ‘દોરા’ કરે છે! કોઈ પણ દુખાવામાં કામ આપે એવા મલ્ટીપરપાં દોરા આપણે ત્યાં મળે છે! અરે, બેંસ દોહવા ન દેતી હોય તો તેનો પણ દોરો મળે અને દુધ વધારે આપે એના માટે પણ દોરો મળે!

મંત્ર-તંત્રથી જો માણસને સાજો કરી શકાતો હોત તો, આપણા દેશમા તો એટલા બધા મંત્રનીષ્ણાતો છે કે બધાં દવાખાનાંને તાળાં જ મારવાં પડે! કોઈ આરોપીને પોતાની ધરપકડ થશે એવો હર લાગે તો તે કોઈમાંથી આગોતરા જામીન મેળવી શકે છે, એવી રીતે કોઈ માણસને બીમાર પડી જવાનો ભય લાગે તો આગોતરા મંત્રોચ્ચાર પણ કરાવી શકે! સદાય નીરોગી રહેવાનો કેટલો આસાન ઈલાજ! મીત્રો, દોરા-ધાગા માત્ર એવા રોગોમાં જ કામ કરતા હોય છે જે રોગો સમય જતાં આપોઆપ મટી જતા હોય છે.

કોઈ માણસને બંદુકની ગોળી વાગી હોય ત્યારે દોરો બંધાવવા જાય છે ખરો? અકસ્માતમાં ખોપરી ઝાટી જાય અને લોહીની શેરો કુટ્ટી હોય ત્યારે કોઈને કદી દોરો યાદ આવ્યો છે ખરો? હાર્ટએટેક આવે ત્યારે માણસ કોઈ તાંત્રીક પાસે પહોંચવાને બદલે કેમ સીધો જ કાર્ડીયાક હોસ્પિટલમાં પહોંચી જાય છે? માથું દુખે ત્યારે માણસને દોરો યાદ આવે છે; પરતું માથું કુટે ત્યારે કોઈને દોરો યાદ નથી આવતો!

મેં ગામહારમાં ભુવાઓને ડકલાં કરતા અને ધતીંગ કરતા પણ જોયા છે. કલાકો સુધી પોતાની પીઠ પાછળ લોખંડની સાંકળ વીંજતા પણ જોયા છે સાંકળપૂર્ફ હોવાનો દાવો કરનાર કોઈ પણ ભુવો પાંચ મીનીટ માટે એ સાંકળ સુરતની સત્યશોધક સભાના શ્રી. મધુભાઈ કાકડીયાના હાથમાં આપે અને પછી જીવી બતાવે તો એ ખરો ભુવો !

આપણે સૌઅં ગામમાં કહેવાતી તાંત્રીક વીધા અને મંત્રશક્તિ ધરાવતા ભુવાઓનાં ઘર પણ જોયાં છે. મીત્રો, જે ભુવા પાસે ઘરનું નળીયું બદલવાની શક્તી ન હોય; જે ભુવા પાસે બીજી જોહી કપડાં લેવાની શક્તી ન હોય; જે ભુવા પાસે પોતાનાં સંતાનોને સાત ચોપડી ભણાવવાની શક્તી ન હોય અને જે ભુવા પાસે પોતાની ઉમરલાયક દીકરીને પરણાવવા માટેની શક્તી ન હોય એ ભુવા પાસે બીજી તો કઈ શક્તી હોય ?

હોમ-હવન અને યજ્ઞોમાં પણ આપણે કીમતી દવ્યો બરબાદ કરી રહ્યા છીએ. હવન કરવાથી ન તો આપણે દુષ્કાળને ટાળી શક્યા છીએ કે ન તો વીશ્વશાંતિની સ્થાપના કરી શક્યા છીએ. જો યજ્ઞો કે મંત્રોચ્ચારથી વરસાદ થતો હોત તો આપણે ત્યાં તો એટલા બધા યજ્ઞો થાય છે કે અતીવૃષ્ટીથી હોનારત થવી જોઈએ ! જે દેશ મંત્રોચ્ચારથી સતત ગુજરતો રહેતો હોય એ દેશની પ્રજાને તો લીલાલહેર ન હોય? મીત્રો, મહેનત વગર માત્ર મંત્રોચ્ચારથી કશું પ્રાપ્ત થતું નથી. પુરુષાર્થ જ ખરો જીવનમંત્ર છે.

આપણે જંગલોને આહેધ કાપી નાખ્યાં, પર્યાવરણને મનજ્ઞવે તેમ બગાજ્યું અને પાણીનો તો અપરાધની કક્ષાએ બેઝામ વેડફાટ કર્યો છે. ઈજરાયલે રણને જંગલમાં ફેરલ્યું; આપણે જંગલને રણમાં ફેરવી રહ્યા છીએ ! જ્યાં સખત મહેનત, વીવેક અને આયોજનની જરૂર હોય ત્યાં મંત્રોચ્ચાર, યજ્ઞો કે હોમ-હવન કરવા બેસી જઈએ તો આપણો કદી પણ ઉદ્ધાર સંભવ ખરો ?

મંત્ર-તંત્ર અને ચમત્કારની વાતો સાચી હોત તો આપણો દેશ આજે આટલો દુખી અને પણત કેમ છે? દુનીયામાં સૌથી વધુ સંખ્યામાં ચમત્કારીઓ આપણા દેશમાં વસે અને છતાં આપણે આટલા ગરીબ, પીડાગ્રસ્ત અને દુષ્કાળગ્રસ્ત! ઢોંગિઓ અભીમંત્રીત જણ આપવાને બદલે, પાણીના અછતગ્રસ્ત વીસ્તારમાં ડેલ ભરીને પીવાનું શુદ્ધ પાણી આપશે તો પણ થોડક તરસ્યા માનવીઓની તરસ મટશે. હવામાંથી બીજારૂરી કંકુ કે ભર્સમ કાઢવાને બદલે મુઠી અનાજ કાઢશે તો પણ એક ભુખ્યા માણસનું પેટ ભરાશે.

સંસારમાં રહેલા કપટી, પાખંડી અને ઢોંગી ધૂતારાઓએ સદીઓથી સમાજમાં રહેલી પ્રજાની અજ્ઞાનતા અને નીર્બળતાનો ગેરલાભ ઉઠાવ્યો છે. પ્રત્યેક કાળમાં સમાજમાં રહેલા નીષ્ઠાવાન આગેવાનોએ, સમાજસેવકોએ અને પ્રગતીશીલ વીચારકોએ પ્રજાને આ ષડ્યંત્રમાંથી બહાર કાઢવાનો પ્રયાસ કર્યો છે. ઘણીવાર એવું બન્યું છે કે ‘પ્રગતીશીલ વીચારકો’ કરતાં ‘પ્રગતીશીલ પાખંડી’ઓ સમાજમાં ઉચ્ચો માનમોભો ધરાવતા હોય છે. આમ બને ત્યારે તંદુરસ્ત સમાજના નીમિષાની આશા વધારે ધૂંધળી બને છે.

એક દીવસ આપણી અજ્ઞાનતા ટળે અને લેભાગુઓને પોતાનો ધંધો સમેટવાની અને બદલવાની ફરજ પડે એવા દીવસોની મને પ્રતીક્ષા છે....

◆ પ્રસાદ ◆

‘જે પોતાના ચમત્કારો ચકાસવા દેતા નથી તે હગ છે, જેનામાં ચમત્કાર ચકાસવાની હીમત નથી તે ભોટ છે અને જે ચકાસણી વગર જ તેને માનવા તૈયાર થાય છે તે મુજબ છે.’

--ડૉ. અભિહેત કોટુર

-વલ્લભભાઈ ઈટાલીયા

સંપર્ક : ૬-ડી, અભીષેક એપાર્ટમેન્ટ, સરદારનગર પાસે, સુમુલ ડેરી રોડ, સુરત-395 008

મોબાઇલ : 93745 56018

‘સંને ઈ-મહેશ્વિલ’ -- વર્ષ : બે -- અંક : 103 -- મે 27, 2007
‘ઉઝાજોહણી’ અને ‘વીજયા’ ફેન્ટમાં : સાભાર અક્ષરાંકન : વીશાલ ભાવણા : bbbhalala@yahoo.co.in

સર્જક પરીચય

મુળ ભાવનગર જીવાના પાંચટોબ્રા ગામના વતની, ૧૯૬૬ના જન્મેલા અને સુરતમાં ભાડી વાણીજ્યના સ્નાતક થયેલા શ્રી. વલ્લભભાઈ ઈટાલીયા, સુરતના હીરા ઉદ્ઘોગના એક અગ્રણી ઉદ્ઘોગપતી તો છે જ; પણ તેઓ સાહીત્યસેવી, વીચારક, એક કુશળ વક્તા અને પ્રસીદ્ધ નીબંધકાર પણ છે. સાવ ઓછું લખ્યું છે એમણે અને હવે તો વ્યાવસાયીક વ્યસ્તતાને પરીણામે લગભગ બંધ જ; પરંતુ જેટલું લખ્યું છે તે તેમને પ્રથમ કક્ષામાં સ્થાપીત કરવા માટે પુરતું છે. કલા-સર્જનમાં મુખ્ય તો કવો-નીટી(જથ્થા)નું નહીં; કવોલીટી(ગુણવત્તા)નું જ લેખાય. એમની બીજી સીદ્ધી તે વળી તેઓની વક્તવૃત્તપતીભા. પંદર મીનીટ બોલવા મળી હોય તો ચૌદમી મીનીટે તો એમણે આસન ગ્રહણ કરી લીધું

હોય. એટલી સુયોજીત એમની સજ્જતા ! કવીત્વનાં છાંટણાંથી આકર્ષક અને આનંદપ્રદ એવું એમનું પ્રવચન સાંભળવું એય મોટે લહાવો છે. (વાચકને

<http://gujaratilexicon.com/index.php?action=downloadSeM> ની મુલાકાત લઈ, તા. ૧ અન્યુઆરી ૨૦૦૬નો એમનો લેખ ‘વૃદ્ધીનો આદર’, ત૦૮૮૧ સંને ઈમહેશ્વિલમાં જોઈ જવા વીનંતી.)

શ્રી અને સરસ્વતીનું આવું સહઅસ્તીત્વ આ હસ્તીમાં છે. સફળ, બાહોશ વેપારી-ઉદ્ઘોગપતી તો તેઓ છે જ; પરંતુ એ સૌથીય મોટી વાત તો એ કે તેઓ નમતા અને સૌજન્યથી શોભતા, પ્રસાન્ન વ્યક્તીત્વના માલીક એવા ‘માણસ’ છે. શ્રી વલ્લભભાઈ એટલે મીઠો મધ્ય જેવો મધુરો ‘માણસ’-સાચો અને પુરો..

--પ્રા. રમણ પાઠક ‘વાચસ્પતી’ (બારડોલી) અને ઉત્તમ ગજર (સુરત)

◆◆◆

માત્ર સોળ માસના ગાળામાં **311,000** જેટલા ભાષાપ્રેમીઓએ અત્યાર સુધીમાં
<http://www.gujaratilexicon.com> લેક્સિકોનની મુલાકાત લીધી. આપને
 પણ લેક્સિકોનની આ નવી **interface**ની મુલાકાત લેવાનું નીમંત્રણ છે.
 આપ સૌના સહયોગ થકી **સન્ડ ઈ-મહેફીલના** **5300** જેટલા વાચકો થયા અને રોજેરોજ નવાં નામો ઉમેરાતાં
 જાય છે એ પુરવાર કરે છે કે. દેશલીદેશમાં ગુજરાતી વાચનના રસીયા બહુ મોટી સંખ્યામાં છે જ...
 સૌનો આભાર..અમારી **સન્ડ ઈ-મહેફીલની** અત્યાર સુધીની જુની સંઘર્ષની પીડીએફ ફાઈલો અમારી વેબસાઇટ
<http://gujaratilexicon.com/index.php?action=downloadSeM>
 પરથી સરળતાથી ડાઉનલોડ થઈ શકશે. આ જ વેબ સાઇટ પરથી લેક્સિકોન અને શ્રી વીપુલ કલ્યાણી
 તરફથી લંડનથી પ્રકાશિત થતા ઓપીનીયનની અને શ્રી. પ્રવીણ વાધારી (મેલ્બોર્ન-ઓસ્ટ્રેલીયા) તરફથી
 પ્રકાશિત થતા ‘માતૃભાષા’ માસીકોની મુલાકાતે પણ જઈ શકાશે..

જે કંઈ આપણે વાંચીએ - પછી તે ભલે 'વેદ'માં હોય કે 'પુરાણા'માં હોય, કે ગમે તે
 ધર્મપુસ્તકમાં હોય - પણ જે સત્યનો ભંગ કરે અથવા આપણી દણીએ દુગુણોનું પોષક હોય, તેનો
 ત્યાગ કરવાનો આપણો ધર્મ છે. શાસ્ત્રને નામે જે કંઈ ધતીંગ ચાલતું હોય તે ધર્મ છે એમ ગણીને
 આપણો વ્યવહાર ચલાવીએ તેમાંથી માઠાં પરીણામ જ નીપજે. 'મનુસ્મૃતી'માં તો કેટલાય શ્લોકો છે
 જેનો ધર્મ તરીકે બચાવ ન જ થઈ શકે. આવા શ્લોકોનો આપણે ત્યાગ કરવો જ જોઈએ.

-મો. ક. ગાંધી ('નવજીવન' : 18 July 1926) Page-68

ક્યાંય પણ શું એવું બંધારણ છે, જેમાં કોઈ ફેરફાર કરાવવા ઈંછે તો ન કરાવી શકે?
 બંધારણમાં ફેરફાર જ કરવા જેવું ન હોય એવું બંધારણ તો કોણ રચી શકે?
 -મો. ક. ગાંધી ('હરીજનબંધુ' : 22 November 1936) Page-235

'ગાંધી-ગાંગા'-ભાગ-એક (સંપાદક : મહેન્દ્ર મેઘાણી, પ્રકાશક : ગોપાલ મેઘાણી, લોકમીલાપ ટ્રસ્ટ,
 પો.બો. 23, ભાવનગર-364 001, પૃષ્ઠ : 244, મુલ્ય : **30** રૂપીયા, વીટેશમાં : **\$ 5** વીમાન-
 ટપાલખર્ચ સાથે) માંથી સાભાર -- સંપર્ક : lokmilaptrust2000@yahoo.com

'સન્ડ ઈ-મહેફીલ' -- વર્ષ : બે -- અંક : 103 -- મે 27, 2007
 'ઉત્તમગાજી' અને 'વીજયા' ફીન્ટ'માં અક્ષરાંકન : uttamgajjar@htmail.com